

Nr 122.

Av herr **Nilsson** i Bästekille m. fl., om vissa åtgärder till stöd åt den svenska fruktodlingen.

Den svenska fruktodlingen har under senare år utvecklats på sådant sätt, att den numera intar en framträdande plats inom den svenska livsmedelsproduktionen. Produktionen av frukt har fått sin mest betydande utbredning inom jordbruksområden, som äro mindre lämpade för krävande spannmålsodlingar. Fruktodlingen har därför inom dessa trakter utomordentligt stor betydelse som stödodling till jordbruket.

År 1948 uppskattade man skörden av äpplen till 100 000 ton, 1950 till 150 000 ton, och 1958 års skörd beräknas komma att uppgå till 300 000 ton. Värdet av 1950 års skörd har beräknats till 350 miljoner kronor, vilket skulle innebära, att fruktskördens värde skulle komma att uppgå till cirka 700 miljoner kronor i slutet av 1950-talet. Med hänsyn till de stora värden fruktskörden representerar är det av väsentlig betydelse, att avsättningsfrågan blir ordnad på ett tillfredsställande sätt. För 1950 har beräknats att 15 procent av skörden förstördes genom att den fick ligga och ruttna bort.

I motioner vid årets riksdag har väckts förslag om, att tillverkning av alkoholhaltig cider, framställd av inhemsk frukt, skall medgivas. En sådan åtgärd har stor betydelse så till vida att den icke förstklassiga frukten kan tillvaratas och därmed stora värden räddas åt den svenska fruktodlingen.

På grund av de nuvarande tullbestämmelsernas utformning torde under goda fruktår importen i stor utsträckning försvåra avsättning av inhemsk frukt på hemmamarknaden. Tullskyddet för äpplen bör enligt vår mening omfatta även månaderna februari—mars efter samma grunder som tullen under januari.

Med anledning av de avsättningssvårigheter, som förefunnos 1950, torde ett utökat tullskydd för äpplen återigen böra införas.

Den stora import av frukt, bananer m. m. som förekom under förra året, ungefär 130 000 ton, kan enligt vår mening ge anledning till överväganden, huruvida icke en begränsning av ifrågavarande import bör införas. Avsättningssvårigheterna vid förra årets fruktskörd torde i icke ringa utsträckning ha berott på den stora importen av utländsk frukt.

En utökning av den svenska fruktmarknaden kan ernås genom att öka konsumtionen i underskottsområdena i Norrland. Den stora betydelse för

folkhälsan, som en ökad fruktkonsumtion har, torde för Norrlands del särskilt beaktas i detta sammanhang. För att underlätta en ökad fruktkonsumtion i Norrland borde enligt vår mening en viss fraktlindring för färsk frukt övervägas.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa,

1. att Kungl. Maj:t vid tullöverenskommelser ville utsträcka tullen för äpplen att gälla till den 1 april, samt

2. att Kungl. Maj:t måtte vidtaga viss importbegränsning av utländsk frukt.

Stockholm den 24 januari 1951.

Jöns Nilsson
i Bästekille.

C. Oscar Nolin.

Einar Hægglom.

Carl Östlund.

Märta Boman.
